

Miskolc, 1883. február 12.-Miskolc, 1959. május 20.

Apja városi tisztviselő volt. A középiskoláit szülővárosa református főgimnáziumában végezte, majd beiratkozott az eperjesi jogakadémiára. Egyetemre Budapesten és Kolozsvárott járt, a Magyar Királyi Ferenc József Tudományegyetemen szerzett jogi és államtudományi doktorátust. Később bírói vizsgát tett.

1908-ban a Miskolci Királyi Törvényszéken lett joggyakornok. Három évvel később a Beregszászi Királyi Törvényszék jegyzője. 1914-től harminc hónapon keresztül frontszolgálatot teljesített. 1918-ban leszerelték, állást a Késmárki Királyi Járásbíróságon kapott. 1920-ban családjával együtt Miskolcra menekült, ahol törvényszéki tanácselnöknek nevezték ki. Hivatalát 1945-ig töltötte be. Tevékeny részt vállalt a borsodi város két világháború közötti társadalmi életében: a Polgári Lövészegylet alelnöke, a Levente Egyesület elnöke, majd tíz éven át az Országos Bírói és Ügyész Egyesület miskolci osztályának titkára.

1944. december 17-én Diósgyőr képviselőjében lett az ideiglenes Nemzetgyűlés tagja. PDP-t képviselte a törvényhozásban. 1945. január 29-étől az értelmiség részéről a miskolci törvényhatósági bizottság tagja. 1953-ban tanácsvezető bíróként nyugdíjazták.